# KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2021/1106

## af 5. juli 2021

## om anerkendelse af Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for derivattransaktioner under tilsyn af Australian Prudential Regulation Authority som ækvivalente med visse krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ([1]), særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastlægges der en mekanisme, i henhold til hvilken Kommissionen har beføjelse til at vedtage ækvivalensafgørelser, hvorved et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer erklæres for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, således at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af nævnte forordning, hvis mindst én af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland, bør anses for at have opfyldt disse krav, hvis de overholder de krav, der er fastsat i det pågældende tredjelands retlige system. Ækvivalenserklæringen bidrager til at nå det overordnede mål med forordning (EU) nr. 648/2012 om at begrænse systemiske risici og øge derivatmarkedernes gennemsigtighed ved at sikre en internationalt ensartet anvendelse af de principper, der er aftalt med tredjelandene, og som er fastsat i nævnte forordning.

(2) Ved artikel 11, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, suppleret med Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ([2]) og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ([3]), fastlægges Unionens retlige krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, gennemførelse af en porteføljekomprimering samt rammerne for porteføljeafstemning i forbindelse med OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«). I de pågældende bestemmelser fastlægges desuden de forpligtelser vedrørende værdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på disse aftaler (»operationelle risikoreduktionsteknikker«), samt forpligtelserne vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginer«) mellem modparter.

(3) For at et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige ordning kan anses for at være ækvivalent med Unionens ordning for så vidt angår operationelle risikoreduktionsteknikker og marginkrav, skal det materielle resultat af de gældende retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer være ækvivalent med Unionens krav i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre beskyttelse af tavshedspligt svarende til den beskyttelse, der er fastsat i artikel 83 i nævnte forordning. Desuden skal de ækvivalente retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer anvendes effektivt på en retfærdig og ikke-fordrejet måde i det pågældende tredjeland. Denne ækvivalensvurdering omfatter derfor en kontrol af, om et tredjelands retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer sikrer, at OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP og er indgået af mindst én modpart, der er etableret i nævnte tredjeland, ikke udsætter de finansielle markeder i Unionen for et forhøjet risikoniveau og følgelig ikke udgør en uacceptabelt stor systemisk risiko i Unionen.

([1]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en markedsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

([3]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

(4) Den 1. oktober 2013 modtog Kommissionen teknisk rådgivning fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (»ESMA«) om de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i Australien ([4]), heriblandt de operationelle risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. ESMA konkluderede i sin tekniske rådgivning, at der ikke var noget retligt bindende krav vedrørende rettidig bekræftelse af vilkårene for en OTC-derivataftale, rammerne for gennemførelse af porteføljeafstemning og -komprimering, værdiansættelse af en portefølje og forpligtelse til tvistbilæggelse eller udveksling af sikkerhedsstillelse mellem modparter i OTC-derivataftaler i Australien. ESMA bemærkede også, at ækvivalensen mellem rammerne for bilaterale marginer ikke kunne vurderes på daværende tidspunkt, da de tekniske standarder, som præciserer reglerne for bilaterale marginer i Unionen endnu ikke var blevet udviklet.

(5) Kommissionen har i sin vurdering taget hensyn til ESMA's tekniske rådgivning og har taget højde for den reguleringsmæssige udvikling, der har fundet sted siden da. Kommissionen har foretaget en sammenlignende analyse af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige krav, der gælder i Australien. Den har også vurderet resultatet af disse krav og af deres evne til at begrænse de risici, der følger af OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på en måde, der anses for at være ækvivalent med resultatet af kravene i forordning (EU) nr. 648/2012.

(6) De retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder i Australien for transaktioner vedrørende ikke-centralt clearede derivataftaler, er fastsat i Prudential Standard CPS 226 af tilsynsmyndigheden Australian Prudential Regulation Authority (»APRA«) og er vedtaget i henhold til section 11AF i Banking Act 1959 (bankloven), section 32 i Insurance Act 1973 (lov om forsikring), section 230A i Life Insurance Act 1995 (lov om livsforsikring) og section 34C i Superannuation Industry (Supervision) Act 1993 (lov om pensionsfondsvirksomhed). APRA's mandat er at sørge for sikkerheden og soliditeten for tilsynsmæssigt regulerede finansieringsinstitutter, således at de opfylder deres finansielle forpligtelser over for indskydere, forsikringstagere og fondsmedlemmer inden for et stabilt, effektivt og konkurrencedygtigt finansielt system. Prudential Standard CPS 226 kræver, at en virksomhed, der er omfattet af disse regler, har en passende praksis for marginberegning og risikoreduktion i forbindelse med ikke-centralt clearede derivater. Denne Prudential Standard finder anvendelse på institutter inden for bankvirksomhed, almindelig forsikrings- og livsforsikringsvirksomhed og på pensionsfondsvirksomhed, dog med forbehold af visse tærskelværdier. Prudential Standard CPS 226 trådte i kraft den 1. marts 2017. Nogle af kravene heri er underlagt en indfasning i overensstemmelse med den internationale ramme og tilpasset den eksisterende indfasning i delegeret forordning (EU) 2016/2251.

(7) Prudential Standard CPS 226 finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivater med undtagelse af valutakurskontrakter med en løbetid på mindre end tre dage. Definitionen af ikke-centralt clearede derivater i Prudential Standard CPS 226 er bredere end definitionen af OTC-derivater i artikel 2 i forordning (EU) nr. 648/2012. I afsnit 9, litra g), i Prudential Standard CPS 226 defineres »derivat« som enten et derivat som omhandlet i kapitel 7 i Corporations Act 2001 eller en aftale, der er en forward, swap eller option eller en kombination af disse instrumenter i forbindelse med en eller flere råvarer. Der bør derfor anerkendes ækvivalens med hensyn til OTC-derivater, der er underlagt marginer i henhold til afsnit 9, litra g), i Prudential Standard CPS 226.

(8) Prudential Standard CPS 226 finder generelt anvendelse på transaktioner i ikke-centralt clearede derivater mellem »enheder, der er omfattet af APRA« og »omfattede modparter«. »Enheder, der er omfattet af APRA«, er autoriserede pengeinstitutter med indlånsvirksomhed (ADI'er), herunder udenlandske ADI'er, og ikkeoperationelle holdingselskaber, der er godkendt i henhold til bankloven, almindelige forsikringsselskaber, herunder forsikringsselskaber i kategori C, ikkeoperationelle holdingselskaber, der er godkendt i henhold til forsikringsloven, og moderselskaber i forsikringskoncerner på niveau 2, livsforsikringsselskaber, herunder gensidige forsikringsselskaber og anerkendte udenlandske livsforsikringsselskaber (EFLIC'er), og ikkeoperationelle holdingselskaber, der er registreret i henhold til loven om livsforsikring, såvel som registreringspligtige enheder inden for pensionsfondsvirksomhed i henhold til loven herom for så vidt angår deres forretningsaktiviteter. Definitionen af »omfattede modparter« svarer stort set til definitionen af »finansiel modpart« i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) nr. 648/2012, men udelukker ligeledes special purpose vehicles i tilfælde, hvor transaktionen gennemføres udelukkende med henblik på risikoafdækning. Definitionen af »omfattede modparter« tager ikke højde for beliggenheden af modpartens jurisdiktion, så længe der ikke hersker nogen tvivl om, at nettingaftalen kan håndhæves i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs, eller hvis aftaler om sikkerhedsstillelse ikke er tvivlsomme og kan håndhæves juridisk i tilfælde af modpartens misligholdelse.

([4]) ESMA/2013/1373, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — Australia, European Securities and Markets Authority, 1. oktober 2013.

(9) I henhold til afsnit 11 i Prudential Standard CPS 226 finder forpligtelserne til at udveksle variationsmarginer kun anvendelse på modparter i en transaktion, hvor værdien af ikke-centralt clearede derivater for begge modparter på aggregeret og konsolideret niveau overstiger en bagatelgrænse på 3 mia. AUD. Der findes ikke en sådan tærskelværdi i forordning (EU) nr. 648/2012. Anerkendelsen af ækvivalens bør derfor være betinget af udvekslingen af en variationsmargin mellem modparter, der er omfattet af artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, og enheder, der er omfattet af APRA.

(10) Prudential Standard CPS 226 indeholder forpligtelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 og i kapitel VIII i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013. Navnlig afsnit 77 til 94 i den pågældende Prudential Standard indeholder specifikke krav vedrørende rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, transaktionsværdiansættelse og tvistbilæggelse, der finder anvendelse på OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP. Med hensyn til rettidig bekræftelse kan kravene i Prudential Standard CPS 226 ikke anses for at være ækvivalente, da de kræver, at transaktioner kun bekræftes »så hurtigt som praktisk muligt«, mens delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 fastsætter en maksimal periode for bekræftelsen af transaktionen. Hvad angår porteføljeafstemning kan kravene i Prudential Standard CPS 226 ikke anses for at være ækvivalente, da den hyppighed, hvormed en portefølje skal afstemmes, ikke er specificeret i Prudential Standard CPS 226, hvorimod den nøje er fastsat i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013. Vedrørende tvistbilæggelse kan kravene i Prudential Standard CPS 226 ikke anses for at være ækvivalente, da Prudential Standard i modsætning til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ikke fastsætter en specifik procedure for tvister, der ikke bilægges inden for fem arbejdsdage. Med hensyn til porteføljekomprimering og transaktionsværdiansættelse kan kravene i Prudential Standard CPS 226 anses for ækvivalente for så vidt angår resultatet med kravene i artikel 13 og 14 i delegeret forordning (EU) nr. 149/2013.

(11) I relation til ikke-centralt clearede derivataftaler, der er omfattet af Prudential Standard CPS 226, bør de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer, der gælder for enheder, der er omfattet af APRA, derfor anses for ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår porteføljekomprimering og transaktionsværdiansættelse, som finder anvendelse på OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP.

(12) I henhold til Prudential Standard CPS 226 skal variationsmarginen udveksles med forbehold af den bagatelgrænse, der er omhandlet i afsnit 11 i denne Prudential Standard, og initialmarginen stilles og opkræves for alle nye ikke-centralt clearede derivattransaktioner, bortset fra fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps, mellem en enhed, der er omfattet af APRA, og en omfattet modpart. APRA har vedtaget den internationalt aftalte indfasning for ikrafttrædelsen af initialmarginkravene, og de tærskelværdier, der anvendes til indfasningen udtrykt i AUD, bør anses for ækvivalente med de tærskelværdier, der er omhandlet i artikel 35 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Tilsvarende undtagelser for fysisk afviklede valutaterminsforretninger og swaps og for enkeltaktieoptioner eller indeksoptioner er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Denne afgørelse bør derfor kun finde anvendelse på OTC-derivataftaler, der er underlagt marginkrav i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 og Prudential Standard CPS 226.

(13) I overensstemmelse med Prudential Standard CPS 226 skal variationsmarginen beregnes og »calles« dagligt, og afvikling af variationsmarginerne skal ske »omgående«. APRA har offentligt givet udtryk for sin forventning om, at afviklingen af variationsmarginen i praksis sker på T+1-basis (hvor T er datoen for margin call). En sådan afviklingsperiode er dog måske ikke mulig i alle tilfælde, f.eks. på grund af tidszoner og grænseoverskridende hensyn. APRA har derfor vedtaget et princippbaseret krav om omgående afvikling af variationsmarginer for at opnå et resultat, der er i overensstemmelse med andre globale reguleringsmæssige krav til afviklingsperioder for variationsmarginer. I henhold til artikel 12 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 skal alle modparter i en OTC-derivattransaktion, der ikke cleares af en CCP, udveksle variationsmarginer dagligt eller justere den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen i overensstemmelse hermed. De rammer, der er fastsat i Prudential Standard CPS 226 med hensyn til variationsmargin, bør kun betragtes som ækvivalente, hvis disse rammer giver et resultat, der er ækvivalent med det, der opnås ved at anvende kravene i forordning (EU) nr. 648/2012. Der bør derfor fastsættes betingelser herfor.

(14) Prudential Standard CPS 226 fastsætter et kombineret minimumsoverførselsbeløb for initial- og variationsmarginer på 750 000 AUD, mens artikel 25 i delegeret forordning (EU) 2016/2251 fastsætter et beløb på 500 000 EUR. Under hensyntagen til den marginale forskel mellem disse beløb og det fælles mål i Prudential Standard CPS 226 og delegeret forordning (EU) 2016/2251 bør disse beløb anses for ækvivalente.

(15) Kravene i Prudential Standard CPS 226 vedrørende beregningen af initialmargin bør anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Ligesom den standardiserede metode til beregningen af initialmarginen, der er fastsat i bilag IV til delegeret forordning (EU) 2016/2251, giver Prudential Standard CPS 226 mulighed for at anvende en standardiseret model, der er ækvivalent med den model, der er fastsat i dette bilag IV. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller anvendes i henhold til Prudential Standard CPS 226 til beregning af initialmarginen, hvis disse modeller indeholder visse specifikke parametre, der er ækvivalente med parametrene i delegeret forordning (EU) 2016/2251, herunder mindste konfidensintervaller og marginrisikoperioder samt visse historiske data, herunder stressperioder. Enheder, der er omfattet af APRA, skal ansøge APRA om godkendelse til at anvende en intern model eller en tredjepartsmodel og sikre, at der foretages en uafhængig undersøgelse af denne model, inden der ansøges om godkendelse.

(16) Kravene i Prudential Standard CPS 226 om anerkendt sikkerhedsstillelse og om, hvordan sikkerheden skal besiddes og holdes adskilt, bør anses for ækvivalente med de krav, der er fastsat i artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2016/2251. Prudential Standard CPS 226 indeholder en ækvivalent liste over anerkendt sikkerhedsstillelse, og en enhed, der er omfattet af APRA, skal have indført passende kontrolforanstaltninger for at sikre, at den opkrævede sikkerhed ikke udviser væsentlig wrong-way-risiko eller væsentlig koncentrationsrisiko. Koncentrationen bør vurderes i forhold til en enkelt udsteder, udstedertype og aktivtype. Marginregler for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, og som er indeholdt i Prudential Standard CPS 226, bør derfor anses for ækvivalente med reglerne i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.

(17) For så vidt angår niveauet for beskyttelse af tavshedspligt i Australien, er oplysninger, der opbevares af APRA og andre Commonwealth-myndigheder, underlagt loven om privatlivets fred (Privacy Act 1988). Desuden indeholder Australian Prudential Regulation Authority Act 1998 (»APRA Act«) detaljerede bestemmelser om tavshedspligt, der gælder for APRA og dens ansatte. Nærmere bestemt er ansatte eller tidligere ansatte i APRA i henhold til section 56(2) i APRA Act skyldige i en lovovertrædelse, hvis de videregiver »beskyttede oplysninger« eller et »beskyttet dokument« til en person eller »en domstol« (på anden måde end i overensstemmelse med APRA Act). Desuden er section 70 i Crimes Act 1914 (»Crimes Act«) en fortrolighedsbestemmelse, der finder generel anvendelse på Commonwealth-ansatte (dvs. ansatte i den offentlige sektor, herunder APRA's personale og kontrahenter). Under den pågældende bestemmelse er det strafbart for Commonwealth-ansatte at afsløre enhver faktisk omstændighed eller ethvert dokument, som de får kendskab til eller kommer i besiddelse af som følge af deres status som Commonwealth-ansat, og som de er forpligtet til ikke at videregive. Samlet set giver Privacy Act, Crimes Act og APRA Act garantier for tavshedspligt, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndigheder deler med tredjeparter, og de bør anses for ækvivalente med bestemmelserne i afsnit VIII i forordning (EU) nr. 648/2012.

(18) Endelig har APRA med hensyn til effektivt tilsyn med og håndhævelse af de retlige rammer i Australien hovedansvaret for at overvåge og håndhæve overholdelsen af Prudential Standard CPS 226. APRA kan træffe en lang række tilsynsforanstaltninger, herunder foretage en formel undersøgelse af et instituts anliggender, stille betingelser for godkendelsen af et institut eller udstede instrukser vedrørende bestemte spørgsmål, udpege en vedtægtsmæssigt ansvarlig, retslig leder eller ny administrator til at lede et instituts anliggender, indlede straffesager mod personer eller institutter eller søge tilhold. Disse foranstaltninger bør derfor anses for at sikre en effektiv anvendelse af de relevante retlige, reguleringsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer i henhold til Prudential Standard CPS 226 på en retfærdig og ikke-fordrejende måde og for at sikre et effektivt tilsyn og en effektiv håndhævelse, der er ækvivalent med rammerne for tilsyn og håndhævelse i EU-lovgivningen

(19) Ved denne afgørelse anerkendes ækvivalensen af bindende krav, der er fastsat i australsk lovgivning vedrørende OTC-derivataftaler, og som er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse. Kommissionen vil i samarbejde med ESMA regelmæssigt overvåge udviklingen af de retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for disse OTC-derivataftaler og den ensartede og effektive gennemførelse heraf med hensyn til rettidig bekræftelse, porteføljekomprimering og -afstemning, værdiansættelse, tvistbilæggelse og marginkrav for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, på grundlag af hvilke denne afgørelse er truffet. Som led i sin overvågningsindsats kan

Kommissionen anmode APRA om at fremlægge oplysninger om udviklingen inden for regulering og tilsyn. Kommissionens kan foretage en særlig gennemgang på et hvilket som helst tidspunkt, hvis en relevant udvikling nødvendiggør, at Kommissionen revurderer den ækvivalenserklæring, der er truffet ved denne afgørelse. En sådan revurdering kan føre til ophævelse af denne afgørelse, hvilket igen automatisk vil have til følge, at modparterne gøres til genstand for alle de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

(20) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for porteføljekomprimering og transaktionsværdiansættelse, der finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivattransaktioner reguleret af Australian Prudential Regulation Authority (»APRA«), for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis mindst en af modparterne i disse transaktioner er en enhed, der er omfattet af APRA som defineret i Prudential Standard CPS 226.

*Artikel 2*

Med henblik på artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 anses Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer for udveksling af sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på ikke-centralt clearede derivattransaktioner reguleret af APRA, for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) mindst en af modparterne i disse transaktioner er en enhed, der er omfattet af APRA som defineret i Prudential Standard CPS 226

b) hvis variationsmarginen skal angives i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, stilles variationsmarginen samme dag, som den beregnes.

Uanset litra b) anses Australiens retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsesmæssige rammer også for at være ækvivalente med kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, hvis det mellem modparterne fastslås, at variationsmarginen ikke på konsekvent vis kan stilles samme dag, som den beregnes, hvis variationsmarginen stilles senest 2 arbejdsdage efter beregningen, og den marginrisikoperiode, der anvendes til at beregne initialmarginen, justeres i overensstemmelse hermed.

*Artikel 3*

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

*På Kommissionens vegne*
Ursula VON DER LEYEN
*Formand*